

częściowo przednio-azjatyckiej, częściowo orientalnej, którą w ludności polskiej wyraźnie można stwierdzić.

Wynika z tego jasno, że ludność polska pod względem rasowym znacznie różni się od niemieckiej.

Naród polski pod względem duchowym i mentalnym. W zakresie duchowym można Polaka określić jako całkowicie nie-twórczego, zarówno pod względem kulturalnym jak i narodowo-politycznym. Ten brak prawdziwie twórczej siły potrafi zamaskować prymitywnie wyrafinowaną inteligencją, której nie należy niedoceniać.

Pod względem psychicznym należy określić Polaka jako człowieka stadnego, pełnego głębokiej nieufności w stosunku do tych, którzy wyrastają ponad poziom gromady. W związku z tym pozostaje brak poczucia porządku i niezrozumienie dla wytworów wyższej kultury, jej utrzymania i pielęgnowania. Z tym łączy się też tęsknota za cierpieniem i upokorzeniem, za politycznym i religijnym męczeństwem. Tak Polacy stworzyli sobie ideę mesjanizmu, uważając, że są odkupicielami i Mesjaszem wszystkich narodów. Tu leży istota polskiego królestwa Marii i pielęgnowane przez Kościół źródło polskiego szowinizmu, wyrażającego się w idei wielkiego polskiego królestwa z Dziewicą Marią jako królową. Stare, rasowo uwarunkowane oddźwięki matriachalnej organizacji społecznej można wyśledzić w polskim kulcie kobiet, a ponadto w kulcie Marii. Tak więc naród polski zarówno jeśli chodzi o szerokie warstwy prymitywne, jak o inteligencję — przez zrównanie ideologii politycznej i religijnej — jest w zupełnie wyjątkowy sposób w historii zabezpieczony ideologicznie, a tym samym i politycznie.

2. **Mniejszości.** Obok Polaków mieszkają na obszarze byłego Państwa Polskiego różne mniejszości narodowe. Na południowym wschodzie żyje około 3 milionów Ukraińców, na wschodzie i północno-wschodzie 4 miliony Białorusinów. Rozrzucony po całym kraju, na starych pruskich i austriacko-śląskich terenach, w Polsce środkowej i częściach Galicji w zwartych grupach mieszkają Niemcy — chłopci i rzemieślnicy we wsiach